

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 05/07/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 178

Hoà Thượng nhắc chúng ta, tin Phật là tâm, tin tâm là chúng ta có niềm tin rằng chúng ta sẽ thành Phật, chúng ta có niềm tin này thì chúng ta nhất định sẽ thành Phật. Chúng ta tin là chúng ta làm được việc gì thì chúng ta nhất định làm được. Người xưa dạy chúng ta: “**Chế tâm nhất xứ vô sự bất biện**”. Tâm chúng ta hướng đến việc gì thì việc đó nhất định sẽ thành công.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật giảng pháp, Ngài chú trọng giảng Phật pháp Đại Thừa, Ngài muốn chúng sanh mở rộng tâm lượng để làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Nhiều người tu hành nhưng không phát được tâm đại từ, đại bi của Phật, họ chỉ “*độc thiện kỳ thân*”, chỉ muốn tốt cho riêng mình, không giúp ích cộng đồng xã hội. Tôi may mắn gặp được pháp của Hòa Thượng Tịnh Không, tôi dịch nhiều bài giảng của Ngài nên tôi thấm nhuần và làm theo lời dạy của Ngài. Tôi càng làm thì mọi việc càng hanh thông, tâm tôi càng an lạc. Chúng ta mở được tâm rộng lớn theo tinh thần của Phật pháp Đại Thừa thì chúng ta sẽ làm lợi ích được nhiều chúng sanh.

Chúng ta học Phật pháp mà chúng ta không mở được tâm rộng lớn vậy thì những người không học Phật pháp sẽ càng chìm đắm trong “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta in rất nhiều cuốn “*Những tấm gương đức hạnh*”, chúng ta đã sưu tầm 350 tấm gương đức hạnh, chúng ta sẽ tiếp tục sưu tầm 1000 tấm gương đức hạnh. Người thế gian in sách chỉ để bán, nếu chúng ta không làm thì ai sẽ làm?

“*Đại*” là to lớn. “*Thừa*” là cỗ xe. “*Đại thừa*” là chiếc xe lớn, chở được nhiều người. “*Tiểu thừa*” là chiếc xe nhỏ. Chỉ cần một người phát tâm có thể cứu cả một dân tộc. Bác Hồ đã hy sinh hạnh phúc riêng để bôn ba đi tìm con đường cứu nước. Người dẫn dắt phải mở được tâm rộng lớn thì những người học trò mới phát được tâm. Người thế gian thường nói: “*Thầy nào trò đó*”. Chúng ta học Phật mà chúng ta không mở được tâm rộng lớn thì ai sẽ tiếp nối huệ mạng của Phật? Chúng ta ở yên một chỗ tu hành, trải qua đời sống an bình cũng chính là chúng ta đang sống trong “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nếu Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức cũng xa lánh mọi việc thì ngày nay, chúng ta không thể được tiếp nhận Phật pháp.

Mấy tháng gần đây, tôi ở nhà tu hành, nơi đây thời tiết mát mẻ, trong vườn có sẵn rau sạch nhưng hôm qua, tôi đã di chuyển đến một tỉnh khác để làm việc lợi ích chúng sanh. Tôi còn chút phước nên hôm nay tôi mới có thể ngồi đây gặp mọi người, hôm

qua, khi tôi đang ngồi trên taxi, người lái xe không nhìn thấy chiếc xe tải đang đi tới nên chỉ còn một mét nữa là chiếc xe tải đã đâm vào chiếc taxi. Nhiều người ngồi yên một chỗ tu hành vì họ sợ rủi ro, buồn phiền, cực khổ. Tinh thần của Phật pháp Đại Thừa là chúng ta phải xông pha làm những việc cần làm để chúng sanh đời sau được tiếp nối chuẩn mực Thánh Hiền, giáo huấn của Phật pháp. Chúng ta phải mở tâm rộng lớn vì chúng sanh lo nghĩ giống như Phật đã làm. Chúng ta tu hành mà chúng ta sợ đói, chúng ta cầu Phật ban cho chúng ta cơm gạo thì chúng ta đã có tâm “*tự tư tự lợi*”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta trụ ở nơi tam muội nhìn thấy được thật tướng của Phật. Đây chính là tâm chúng ta phải định ở câu Phật hiệu. Hằng ngày, trong khoảng thời gian từ 8 tiếng đến 24 tiếng, mọi lúc, mọi nơi, mỗi niệm chúng ta không quên đề khởi câu Phật hiệu, không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn***”. “*Tam muội*” là chánh định, tâm không tán loạn: Hằng ngày, chúng ta phải dẹp bỏ buồn vui, thương ghét, giận hờn để tâm chúng ta định ở câu “***A Di Đà Phật***”. Chúng ta đã chân thật không hoài nghi, hoàn toàn tin vào câu Phật hiệu chưa? Thí dụ, chúng ta đang niệm Phật mà có người nói là nhà của chúng ta đang cháy thì chúng ta vẫn ngồi yên niệm Phật. Khi chúng ta nghe tin là nhà của chúng ta đang cháy mà chúng ta cuống cuồng, vội vã thì đó là tâm chúng ta chưa định. Việc cấp bách xảy ra mà tâm chúng ta vẫn cần phải định, nếu những việc không cấp bách xảy ra mà tâm chúng ta không định vậy thì công phu của chúng ta hời hợt, dễ bị dao động. Chúng ta đang niệm Phật mà có việc xảy ra thì chúng ta thường sẽ quên câu Phật hiệu.

Chúng ta phải biết giữ mình, hoàn cảnh nào làm chúng ta bị xao động thì chúng ta không nên tiếp xúc. Hòa Thượng nói: “***Tài, sắc, danh, thực, thùy Địa ngục ngũ điều căn***”. Chúng ta ham ăn, ham ngủ, ham tiền thì chúng ta phải tìm cách để tránh những thứ này. Đây là chúng ta giữ mình để tu hành. Phật nói: “***Bao giờ các ông là A-La-Hán thì các ông hãy tin vào chính mình***”. Có người nói, nếu máu của chúng ta còn có màu đỏ thì chúng ta vẫn phải cẩn trọng. Trong chúng ta có đầy đủ tập khí, phiền não, chúng ta gần thứ nào thì chúng ta sẽ bị nhiễm thứ đó.

Chúng ta niệm câu Phật hiệu trong một thời gian dài nhưng câu Phật hiệu vẫn chưa trở thành chũng tử. Chúng ta khởi ý niệm thì ý niệm đó là ý niệm thương ghét, danh lợi, không phải là niệm Phật. Có những người khi bị giạt mình thì họ có phản xạ nói câu “***A Di Đà Phật***”, điều này rất tốt. Hôm qua, khi xe tôi sắp bị đâm, tôi không khởi được câu “***A Di Đà Phật***” mà tôi chỉ nhắc người lái xe chú ý. Nếu câu “***A Di Đà Phật***” trở thành chũng tử trong tâm tôi thì tôi đã nói: “***A Di Đà Phật! Chú ý!***”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta niệm một câu “A Di Đà Phật”, tâm thật được định thì vọng tưởng, tạp niệm sẽ mất đi, chúng ta liền được khai trí tuệ. Bước thấp nhất của công phu này là chúng ta sẽ có niềm vui, pháp hỷ sung mãn, sâu hơn nữa là tâm chúng ta được định***”. Hằng ngày, chúng ta làm mọi việc ở trong trạng thái định hay trạng thái loạn động? Chúng ta phải làm mọi sự, mọi việc trong trạng thái định. Trong

môi trường nào, chúng ta cũng có thể quán thông, thấu suốt thì đó là tâm chúng ta có định.

Hòa Thượng nói: **“Trạng thái sâu hơn của tâm khinh an là chúng ta sẽ đạt được nhất tâm bất loạn hay chính là niệm Phật tam muội. Chúng ta tin sâu hơn nữa, tiến cao hơn bước nữa thì chúng ta khai được trí tuệ, minh tâm kiến tánh, đạt đến lý nhất tâm bất loạn”**. Chúng ta nghe để chúng ta biết các mức độ của sức định của tâm, chúng ta biết được tiến trình tu hành của một hành giả. Ngày nay, người niệm Phật được thành khối, không có vọng niệm xen tạp thì đã rất hiếm. Chúng ta tu hành hay làm mọi việc không đạt đến chuẩn mực là do chúng ta chỉ làm trên hình thức, làm cho để coi.

Hòa Thượng nói: **“Hành niệm Phật hạnh, độ niệm Phật nhân” nghĩa là chúng ta niệm Phật để làm ra tấm gương cho người niệm Phật, dùng niệm Phật để khuyên người niệm Phật, làm một đại nhân duyên của cả một đời tu hành này”**. Chúng ta là người chân thật niệm Phật thì mọi việc chúng ta làm đều là làm ra tấm gương của người niệm Phật. Có người nói, mấy chục năm nay, họ thấy tôi chỉ nhắc đến pháp môn Tịnh Độ, chỉ nói đến Hòa Thượng Tịnh Không. Đây cũng là tôi làm ra tấm gương của người niệm Phật. Không phải chúng ta bảo người ta niệm Phật mới là thật sự dạy người niệm Phật.

Hôm nay, do hoàn cảnh nên tôi mặc bộ vest nhưng mọi người vẫn biết tôi chỉ dịch đĩa Hòa Thượng, chỉ niệm Phật. Người niệm Phật làm bất cứ việc gì cũng là làm ra tấm gương của người niệm Phật để người khác nhìn theo, cho dù chúng ta làm một việc không liên quan đến việc niệm Phật nhưng người khác cảm thấy ngưỡng mộ thì họ cũng sẽ tìm hiểu về chúng ta. Có người hỏi tôi, vì sao chúng ta trồng rau, làm đậu chỉ để tặng cho. Tôi nói, những người chân thật học Phật thì sẽ cho đi một cách vô điều kiện. Người chân thật học Phật sẽ hiểu, cho đi là gieo nhân bố thí, bố thí tiền tài thì nhất định sẽ có tiền tài, gieo yêu thương nhất định nhận yêu thương. Chúng ta là người chân thật học theo, làm theo Chúa thì cho dù chúng ta làm những việc không phải về phương diện tôn giáo thì mọi người cũng sẽ cho rằng: **“Người học theo Chúa là như vậy!”**. Người học theo Phật Bồ Tát, học theo Chúa hoàn toàn khác biệt với người thế gian. Tất cả những việc làm của chúng ta đã làm ra biểu pháp cho mọi người. Ban đầu, mọi người chưa hiểu những việc chúng ta làm nhưng chúng ta làm thời gian 10 năm hoặc lâu hơn thì mọi người sẽ hiểu và tin.

Chúng ta tổ chức các buổi lễ tri ân Cha Mẹ hoàn toàn miễn phí, chúng ta thuê những hội trường trang trọng để các bậc Cha Mẹ cảm thấy được trân trọng. Chúng ta tổ chức miễn phí nhiều năm nên mọi người đều biết, nơi nào tổ chức lễ tri ân mà có thu phí thì mọi người biết đó không phải do hệ thống Khai Minh Đức tổ chức. Chúng ta tặng rau, tổ chức trại hè nhiều năm đều miễn phí, nếu ai có thu phí thì mọi người biết việc đó không phải là do hệ thống Khai Minh Đức làm.

Chúng ta là người chân thật niệm Phật, chúng ta làm bất cứ việc gì thì cũng là chúng ta làm ra biểu pháp của người niệm Phật. Chúng ta ở tôn giáo nào, chúng ta làm được việc công hiến cho cuộc đời thì mọi người cũng sẽ biết rằng đấng giáo chủ của tôn giáo đã dạy chúng ta như vậy. Cách đây 10 năm, nếu tôi mặc vest ngồi học Phật thì mọi người sẽ cảm thấy khó chịu, nếu chúng ta chấp trước thì chúng ta không thể làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Nhiều người chọn ngồi yên niệm Phật, họ không muốn ra ngoài vì họ sợ sẽ phải chịu cực khổ.

Có một số người đã niệm Phật lâu năm xin vào làm cô giáo trong hệ thống, họ ngạc nhiên khi thấy các cô giáo ăn chay, làm việc không biết nghỉ ngơi, họ đi làm được ba ngày thì xin nghỉ. Chúng ta quán sát xem chúng ta đang “*ting tấn*” hay “*ting tướng*”? Chúng ta “*ting tấn*” thì chúng ta làm ở lĩnh vực nào chúng ta cũng có thể làm một cách mạnh mẽ. Chúng ta phải làm ra biểu pháp của người niệm Phật, của người học Phật, của người học chuẩn mực của người xưa. Chúng ta ở lĩnh vực nào, chúng ta làm tốt lĩnh vực đó, người khác ngưỡng mộ, họ tìm hiểu, họ biết chúng ta chuyên niệm Phật thì chúng ta đã làm rạng rỡ cho người học Phật.

Chúng ta làm trong những lĩnh vực khác nhau để chúng ta có thể làm lợi ích nhiều chúng sanh nhưng việc tu hành của chúng ta không bị dao động, đây là chúng ta phát tâm rộng lớn. Mỗi chúng ta đều có đầy đủ năng lực, điều quan trọng là chúng ta có thể mở tâm rộng lớn giúp ích chúng sanh hay không. Chúng ta đang ở trong hoàn cảnh rất thuận lợi, đất nước yên bình, chúng ta chỉ cần ra sức thì chúng ta có thể lợi ích được rất nhiều người. Có những người không tu hành nhưng họ sang châu Phi, sang những đất nước loạn động để hướng dẫn người dân bản địa trồng lúa, đào giếng, những người này chính là những vị Bồ Tát.

Chúng ta không dám làm vì chúng ta sợ chúng ta làm như vậy là xen tạp vậy thì chúng ta lấy gì làm đại sự nghiệp, đại nhân duyên cho cả cuộc đời này! Đại nhân duyên, đại sự nghiệp chính là chúng ta lấy việc học Phật, học chuẩn mực để làm lợi ích cho chúng sanh. Nếu Hòa Thượng, Thầy Trần, Thầy Thái không tích cực làm thì chúng ta không thể gặp được Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta không thể ngồi trong phòng máy lạnh niệm Phật để chờ được vãng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Những năm gần đây, người niệm Phật rất đông, việc khuyên người niệm Phật không phải là một vấn đề quá khó. Tại sao có những nơi khuyên người niệm Phật rất khó? Là vì ở nơi đó có chướng ngại***”. “*Chướng ngại*” là do chúng ta vẫn “*tự tư tự lợi*”, sợ được, sợ mất, chỉ mong muốn an ổn.

Chúng ta không khuyên được người niệm Phật vì chúng ta không làm ra được hình tượng của người niệm Phật. Chúng ta phải làm ra hình tượng của người niệm Phật, chúng ta chân thật làm lợi ích được chúng sanh, giúp chúng sanh hạnh phúc, an vui. Nếu con của một người trở nên hiếu thảo, ngoan hiền thì họ sẽ tìm hiểu người dẫn dắt con của họ là ai, họ thấy chúng ta là người chuyên niệm Phật thì họ cũng sẽ niệm Phật.

Có người niệm Phật nhiều năm nhưng khi tổ chức trại hè, họ vẫn lo không có nơi ở, không đủ đồ ăn cho học viên. Nếu chúng ta không hợp tác thì họ sẽ cho rằng họ không thể làm được, chúng ta hỗ trợ họ mọi việc một cách chu đáo, chúng ta làm mà không có chướng ngại. Các cô giáo của chúng ta quản thúc các con rất cẩn trọng, không để “*tập khí phiền não*” của các con dậy khởi.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta khuyên không phải bằng lời mà phải bằng việc làm cụ thể***”. Có một người là trưởng một đạo tràng ở Pháp, anh khuyên Cha Mẹ niệm Phật nhưng Cha Mẹ anh không nghe, một lần, Cha Mẹ anh đến dự lễ tri ân do hệ thống tổ chức, sau buổi lễ, Cha Mẹ anh rất cảm động, Cha Mẹ anh nhìn thấy tấm gương của người niệm Phật là như vậy nên đã tự phát tâm niệm Phật, ăn chay. Anh gọi điện cảm ơn tôi, chúng ta không khuyên Cha Mẹ học Phật, niệm Phật mà chúng ta chỉ dạy cho những người con biết hành hiếu, Cha Mẹ cảm động thì họ sẽ tự tìm hiểu. Chúng ta không khuyên được người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền vì chúng ta không làm ra được tấm gương của người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta muốn dạy người báo ân thì chúng ta phải làm ra tấm gương người biết báo ân.

Hôm qua, ở Hòa Phú có năm trái sầu riêng rụng, tôi nhắc mọi người mang sầu riêng tặng Sư Cô, vì trước đây Sư Cô đã trồng những cây sầu riêng này và tặng cả khu đào tạo cho chúng ta đây là chúng ta “*ăn quả nhớ kẻ trồng cây*”, chúng ta biết tri ân, báo ân. Chắc chắn Sư cô và mọi người sẽ rất vui. Ngày trước, tôi dặn mọi người khoảng 20 ngày thì lại gửi tặng rau, đậu hũ cho một chị, trước đây, chị là người đã làm phòng thu để tôi thu âm. Chị rất vui khi tôi liên hệ lại và gửi tặng quà. Đây là chúng ta làm ra tấm gương tri ân, báo ân. Chúng ta phải làm ra tấm gương trong vai trò mà chúng ta đang có.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!